

bi bil pisatelj omenil razliko med tujkami (*Fremdwörter*), izposojenkami (*Lehnwörter*) in besedami, ki so skupnega indoevropskega porekla, ter da bi bil dodal najglavnješa glasovna pravila, po kajih so doobile tujke domačo obliko. —

Rad priznavam, da je pisatelj s tem poglavjem zamašil vrzel v slovniči slovenski; a še večjo zaslugo bi si bil pridobil, da je dodal tudi poglavje o najdebelejših germanizmih, ki se žal še dandanes šopirijo po listih in knjigah slovenskih. Omogočil bi bil, da se vender že lotimo dela, na koje je pozival Slovence že Koseski z znanimi besedami:

„Jezik očistiti peg, opiliti gladko mu rujo,
Kar je najetega v njem, dajte sosedu nazaj.“¹⁾ —

(Konec prihodnjič.)

L I S T E K.

Biblijografija slovenska. Pod tem naslovom hočemo odsiej naznanjati vse nove knjige slovenske, ki se pošljajo uredništvu našemu; o vašnejših izmed njih bodemo o priliki obsirneje poročali.

— Zbirka avstrijskih zakonov v slovenskem jeziku. I. zvezek: *Kazenski zakon o hudodelstvih, pregreških in prestopkih z dnē 27. maja 1852.*, št. 117. drž. zakonika z dodanim tiskovnim zakonom z dnē 27. decembra 1862., št. 6. drž. zak. ex 1863 in drugimi novejšimi zakoni kazensko-pravnega obsega. Izalo društvo »Pravnik«. Natisnila in založila »Narodna Tiskarna« v Ljubljani 1889., 8, 426 str. Cena v platno vezanemu zvezku 3 gld. (po pošti 15 kr. več) — Ta prvi zvezek zgoraj navedene zbirke je spretno uredil g. dr. Jakob Kavčič, c. kr. državnega pravnika namestnik v Ljubljani, ki pravi med drugim v uvodu: »Pri uredovanji tega zvezka sem se ravnal po splošnem načrtu nameravane zbirke, kateremu pa gledé kazenskega zakona naslednje pristavljam: Ker imamo »uradno« priročno izdajo »kazenske postave« v slovenskem prevodu in ker ne gre v jezikovnem oziru prenarejati uradnega teksta, ostal je jezik uradne izdaje iz 1 1853. bistveno in do malega neizpremenjen, posebno v svojem zlogu; le očividno zastarele slovenične oblike sem nadomestil s sedaj v slovenski pisavi sploh prizuanimi novejšimi oblikami. Dalje sem nekatere izrate, katerih v sedanji pisavi pač nikdo več ne rabi, n. pr.; tiskopis, zapopad, zapopadek, vredovavec, vredovavstvo, kaznovavnica, prikladnost, nadgled, obračanje (Anwendung), roditvi, izrejnik, poklicavec, poklicanec itd. zamenil z izrazi. tiskovina, vsebina, pojem, urednik, uredništvo — uredovanje, kazničnica, sposobnost, nadzor — nadzorovanje, uporaba, roditelji, vzgojitelj, pozivalec, pozvanec itd. in upam, da se nad tem ne bode mogel nikdo spodikati, ker ostane uradno besedilo bistveno isto.

¹⁾ Spominjam se, da je g. Anton Trstenjak pri neki priliki objabil, objaviti zbirko v tujem duhu skovanih besed in izrazov. Naj blagovoli to storiti; izvestno bode s takim brusom (antibarbarus) mnogo koristil stvári.